

Міністерство освіти і науки України
Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти»
Інститут проблем виховання Національної академії педагогічних наук України
Навчально-науковий інститут неперервної освіти
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
Хмельницький національний університет
Комунальний заклад вищої освіти «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»
Комунальний заклад Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Державний навчальний заклад «Київський професійний коледж
з посиленою військовою та фізичною підготовкою»
Громадська організація «Спортивний рух Олександра Педана «JuniorZ»
Товариство з обмеженою відповідальністю «Видавничий дім «Освіта»
Гуманітарно-природничий університет імені Яна Длугоша в Ченстохові (Польща)

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

*Матеріали міжнародної
науково-практичної інтернет конференції*

Київ - 2020

Рекомендовано до друку Вченою радою Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (протокол № 7 від 28.05.2020 р.).

Редакційна колегія:

Цьось А. В., заслужений діяч науки і техніки України, доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор, ректор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки/

Дикий О. Ю., кандидат педагогічних наук, директор Навчально-наукового інституту неперервної освіти Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Коломоєць Г. А., науковий співробітник відділу цифрових освітньо-наукових систем Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти», заступник голови ГО «Рух української неформальної освіти», Жінка-освітянин 2019 року.

Ничкало Н. Г., доктор педагогічних наук, професор, академік відділення професійної освіти і освіти дорослих;

Щербак О. І., доктор педагогічних наук, доцент, член-кореспондент, викладач вищої категорії, викладач-методист, директор Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка;

Вознюк А. В., доктор психологічних наук, доцент, завідувач кафедри психології Комунального закладу Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти;

Гладковський Р. В., головний спеціаліст відділу змісту освіти, мовної політики та освіти національних меншин головного управління шкільної освіти директорату шкільної освіти Міністерства освіти і науки України;

Левчишена О. М., кандидат історичних наук, проректор з науково-педагогічної та методичної діяльності КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»;

Петрович В. С., заслужений працівник освіти України, член президії ВАПП, директор ДНЗ «Київський професійний коледж з посиленою військовою та фізичною підготовкою»;

Деревянко В. В., завідувач сектору наукового та навчально- методичного забезпечення змісту суспільної, громадянської та технологічної освіти відділу наукового та навчально-методичного забезпечення змісту загальної середньої освіти в Новій українській школі Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти»

Ребрина А. А., заслужений працівник фізичної культури і спорту України, кандидат педагогічних наук, доцент Хмельницького національного університету, науковий кореспондент Інституту проблем виховання НАПН України;

Боляк А. А., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, керівник освітніх і спортивних проєктів ГО «Спортивний рух Олександра Педана «Джуніор3»;

Дячук О. О., викладач Інституту неперервної освіти національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, ініціатор інноваційного освітнього проєкту всеукраїнського рівня «Електронний журнал «Атомс» для ЗЗСО»;

Малолєпши Елігіуш, доктор габілітований, професор гуманітарно-природничого університету імені Яна Длугоша в Ченстохові;

Lesia Baranovska, doktor filozofii w dziedzinie teorii i metodyki oświaty zawodowej

Шляхи удосконалення професійних компетентностей фахівців в умовах сьогодення: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет конф. (28–29 травня 2020 р., м. Київ) / уклад.: О. Ю. Дикий, Г. А. Коломоєць, А. А. Ребрина. Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2020. 621 с.

Збірник містить наукові роботи учасників конференції. Матеріали представляють узагальнені результати досліджень у напрямку теоретичних та практичних аспектів удосконалення професійних компетентностей фахівців.

Матеріали подаються мовою оригіналу. За достовірність фактів, статистичних та інших даних, точність формулювань і висновки несуть відповідальність автори матеріалів.

Список використаних джерел

1. Буджак Т.В. Екологічне виховання учнів середньої школи / Т.В.Буджак // Біологія і хімія в школі. – 2001. – №1. – 34 с.
2. Екологічна освіта і виховання: досвід та перспективи. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. – Київ: Центр екологічної освіти та інформації. – 2001. – 248 с.
3. Метод проєктів. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.cg-lviv.org/download.php?downloadid=185>
4. Навчальний проєкт. Особливості проєктів з хімії. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://vseosvita.ua/webinar/navcalnij-proekt-osoblivosti-proektiv-z-himii-196.html>

ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДґРУНТЯ ПОЛІТИКИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Вакуленко Олена Василівна

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки
НПУ імені М. П. Драгоманова*

Сучасна наука свідчить, що здоров'я людини є складним феноменом глобального значення, котрий може розглядатися як філософська, соціальна, економічна, біологічна, медична категорії, як об'єкт споживання, внесення капіталу, як індивідуальна і суспільна цінність, явище системного характеру, динамічне, яке постійно взаємодіє з навколишнім середовищем. Політична складова є ключовою в реалізації планів та досягненні поставлених цілей в формуванні здорового способу життя населення. У Конституції України визначено, що людина, її життя і здоров'я є найвищими соціальними цінностями держави. Сфера освіти, охорони здоров'я, соціальної політики, засоби масової комунікації – інституції, які у взаємодії мають створювати необхідні умови для збереження та підтримки здоров'я людей.

Українськими науковцями та практиками було виділено ряд найбільш гострих проблем, що потребують державного підходу та системного вирішення: проблема народжуваності, смертності, здорового харчування, стану екології, рухової активності дітей та молоді, ризикованої статевої поведінки молоді, поширеності соціально небезпечних хвороб серед дітей та молоді, наркозалежності, вживання алкоголю, поширення тютюнопаління, ВІЛ/ СНІДу у молодіжному середовищі. Наразі можемо констатувати, що за окремими винятками гостроту цих проблем в Україні не знято. А загострення соціально-економічної ситуації в країні через політичні події висувають перед державою нові стратегічні проблеми щодо здоров'я громадян [2].

Враховуючи потреби децентралізації України особливе значення сьогодні мають такі принципи формування здорового способу життя як врахування потреб та проблем громади. Окремим нагальним завданням сьогодення для України щодо збереження здоров'я та формування здорового способу життя молоді, є активізація участі молоді та громад у формуванні здорового способу життя [4].

Одним із основних завдань Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (2015 р.) є створення оптимальних умов для реалізації потенціалу кожного громадянина впродовж всього життя та досягнення адекватних стандартів якості життя та благополуччя, підвищення особистої відповідальності громадян за власне здоров'я. Пріоритетом Загальнодержавної програми «Здоров'я – 2020: український вимір» (2011 р.) є формування міжсекторального підходу в проведенні профілактичних заходів для усунення негативного впливу соціальних детермінант здоров'я, створення умов для збереження та зміцнення здоров'я населення, формування відповідального ставлення кожної людини до особистого здоров'я.

У Національній доктрині розвитку освіти України XXI століття (2002 р.) головними завданнями освіти визначаються: збереження та зміцнення здоров'я учнів та студентської молоді; формування свідомої орієнтації на здоровий спосіб життя, навичок дбайливого ставлення як до власного здоров'я, так і до здоров'я та життя інших; вмінь своєчасно приймати відповідальні рішення щодо запобігання шкідливих звичок.

Концепція Державної цільової соціальної програми “Молодь України” на 2016-2020 рр. (2015 р.) має шість пріоритетів, одним із яких є здоровий спосіб життя молоді та спрямована на створення передумов для повноцінного розвитку молодої людини на рівні сімейного, культурного та соціально-економічного життя. Тут одним із визначальних виступає показник освіченості, а отже міжсекторальний управлінський підхід є об'єктивною необхідністю в контексті реалізації молодіжної

політики в цілому. Молодь має бути включена у процес системного формування здорового способу життя від початкової і до вищої школи. Важливою є діяльність усіх міністерств, особливо профільних установ, задіяних в сферах освіти та соціальної політики, оскільки питання здоров'я населення виходить за межі окремих програм та проєктів.

Політика щодо формування здорового способу життя має базуватися за основними напрямками та принципами Оттавської Хартії: 1) формування сприятливої для здоров'я державної політики, 2) створення сприятливого середовища на основі соціоекологічного підходу до здоров'я, 3) активізація молодіжної участі та підвищення активності громади, 4) розвиток особистісних навичок через інформування, спеціальну освіту й навчання людей, 5) переорієнтація системи охорони здоров'я з урахуванням проблем здорового способу життя. Однак сучасне розуміння політики потребує новітніх підходів з урахуванням уже напрацьованого досвіду міжнародної спільноти в новому тисячолітті [3].

Найефективнішою моделлю впровадження формування здорового способу життя виступає міжгалузеве співробітництво усіх органів виконавчої влади, які можуть працювати на засадах стратегічного підходу [5]. Зазначається такий механізм планування процесу співробітництва: окреслення проблеми і визначення усіх компонентів, необхідних для її вирішення; визначення цілей; визначення і вивчення цільової аудиторії; розробка заходів, які дозволять охопити цільову аудиторію; пошук потенційних партнерів та розробка плану партнерства; розробка окремого плану кожного виду діяльності та визначення терміну їх виконання [1]. Загалом, політика здорового способу життя є багатогранною і передбачає скоординовану діяльність усіх структур та відомств, міжсекторальне та міжвідомче співробітництво як на рівні держави, так і на рівні місцевого самоуправління.

Список використаних джерел

1. Вступ до стратегічного планування для формування навичок здорового способу життя [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://autta.org.ua/files/photo/strat_plan1.pdf
2. Молодь за здоровий спосіб життя: щоріч. доп. Президенту України, Верхов. Раді України, Каб. Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2009 р.) / М-во України у справах сім'ї, молоді та спорту, Держ. ін-т розв. сім'ї та молоді; [редкол.: Н. Ф. Романова (голова) та ін.]. – К.: ТОВ «Основа», 2010. – 156 с.
3. Романова Н. Ф. Становлення та розвиток політики здорового способу життя. Вісник Харківської державної академії культури. – 2014.- Вип. 45. С. 282-290.
4. Формування здорового способу життя. Навчально-методичні рекомендації / Авт. колект. Т. Андріюченко, О. Вакуленко, В. Волков, Н. Дзюба, В. Коляда, Н. Комарова, І. Пеша, Н. Тілікіна (кер. авт. колект. О. Вакуленко). – К.: ДУ «Державний інститут сімейної та молодіжної політики», 2018. – 100 с.
5. Шиян О. І. Багатосекторальна співпраця в державній освітній політиці з питань забезпечення здорового способу життя молоді [Електронний ресурс]/О. І. Шиян. – Режим доступу: http://academy.gov.ua/ej/ej9/doc_pdf/Shyjan_OI.pdf

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ ФІТНЕС-ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ

Воробйова Олена Миколаївна

*Старший викладач кафедри фізичного виховання
Національний університет "Одеська юридична академія"*

Постановка проблеми. Розвиток суспільства в нових умовах пред'являє високі вимоги до особи фахівця, його всебічного і гармонійного розвитку. При цьому об'єктивні закономірності розвитку суспільства на сучасному етапі істотно змінили умови життя людей, створили передумови до виникнення диспропорцій між соціально-біологічними потребами організму в русі і реальною величиною рухової активності, що у свою чергу обусловлює виникнення гіпердинамічного синдрому.

Спостереження останніх десятиліть чітко вказують, що під впливом різних чинників спостерігається погіршення стану здоров'я, фізичного розвитку і рухової підготовленості студентської молоді. До закінчення школи, в кожного четвертого випускника виявляється патологія серцево-судинної системи, у кожного третього – короткозорість, порушення постави.

На даний момент проблема зміцнення здоров'я, підвищення рівня фізичної підготовленості студентів, залучення їх до здорового способу життя є однією з найбільш гострих проблем соціальної політики.